

parti og Venstre er fuldstændig trekvart ligeglade med, at der er en mindretalsbeskyttelse, og at der er nogle parlamentariske kutymeregler, som man burde tage langt mere alvorligt, ikke af hensyn til mindretallet, men af hensyn til de mennesker, som interesserer sig for, at det, der foregår i Folketinget, rent faktisk foregår stille og roligt og under ordentlige forhold. Det var da derfor, vi lavede 30-dages-reglen for nogle år siden, som betød, at når et lovforslag bliver fremsat, skal der gå 30 dage, før det kan blive vedtaget. Fint.

Men det, der jo også er helt afgørende, er, at vi laver en aftale med den tidligere familieminister. Jeg husker flere arrangementer i fjernsyn og andre steder, hvor jeg støttede regeringens forslag, støttede hr. Lars Barfoed i forsøget på at få moderniseret navneloven. De fremmeste modstandere var Dansk Folkeparti, og nu kan vi jo så se, at Dansk Folkepartis eneste begrundelse for at være imod var, at der var en ligestilling mellem gifte og samlevende.

Kl. 11.45

Denne ligestilling er nu blevet fjernet. Dansk Folkepartis argumentation imod er nu fjernet, og så er det, at man mildt sagt føler sig til grin. For hvorfor skal man så gå i gang med at forhandle med Venstre og De Konservative om konkrete lovforslag, hvis Dansk Folkeparti ikke også er med? De laver det jo bare om en sen nat-tetimeovre hos finansministeren, og så er det, at vi virkelig kan se, at de parlamentariske kutymere, som vi i fællesskab har arbejdet med i Folketinget gennem mange år, er fuldstændig ligegyldige, fordi vi har en statsminister, der hellere vil gøre, hvad Dansk Folkeparti siger, end forsøge bare i al stilfærdighed at respektere de grundlæggende forudsætninger for, at parlamentariske virkemåder rent faktisk kan komme til at fungere.

Jeg vil sige: Jeg er ikke skuffet, jeg er vred!

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu sagde fru Anne Baastrup, at Venstre var, jeg kan ikke huske, om det var trekvart ligeglad med forløbet i denne her sag. Er det ikke sådan, at det siger fru Anne Baastrup, fordi fru Anne Baastrup godt ved, det ikke passer, men at hun gerne lige vil have, jeg bekræfter det heroppe, for ordføreren på sagen, hr. Søren Pind, sagde jo klart i fredags, at det her ikke var noget, vi pralede af.

Så lad det være sagt en gang til: Vi havde meget gerne set et andet forløb, men fru Anne Baastrup kender jo selv mindretalsbeskyttelserne, så dem behøver jeg jo ikke belære om, når fru Anne Baastrup nu siger, at vi ikke tilstår mindretallet den beskyttelse, der er. Jo, jo, den er der jo, og den kan jo så bruges. Men det er altså ikke noget, vi er trekvart ligeglade med. Det skal stå helt fast.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er fuldstændig rigtigt, at hr. Søren Pind holdt en ganske afbalanceret tale under førstebehandlingen, det er rigtigt, og han besvarede ikke mit spørgsmål om, hvorvidt finansministeren havde handlet i overensstemmelse med de grundprincipper, der er, når vi har indgået ikke et forlig, men alligevel en slags aftale. Han argumenterede ikke imod, og det er da det samme som at sige, at han nærmest ligesom var enig. Fint.

Men hvis det er sådan, at Venstre og Konservative rent faktisk mener, at der er et hensyn at tage til mindretallet, mente, at det ikke er rimeligt, at en førstebehandling finder sted fredag, en andenbehandling finder sted torsdag og en tredjebehandling finder sted tirsdag igen, hvis de virkelig mener, at der er et problem her, så er det meget, meget nemt for Venstre og Konservative at sige: Vi udskyder ikrafttrædelsen til 1. juni. Så er der jo ikke noget at komme efter fra vores side.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen håber vi ikke på i fællesskab, at man stadig væk kan finde ud af at få udsat det en måned?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg arbejder ihærdigt på at få to femtedele af Folketingets medlemmer til at skrive under på, at tredjebehandlingen udsættes 12 søgnedage, og så kan det være, vi næsten kommer hen til 1. juni. Men det er jo bare ikke den gode måde at gøre det på. Den gode måde er jo, at vi i fællesskab udviser respekt for hinandens arbejdsbetingelser.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Og så forstår jeg, at hr. Morten Bødskov ønsker ordet. Er det rigtigt forstået? Ja, værsgo.